

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2142/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7531/19 од 03.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7531/19 од 03.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7531/19 од 03.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 844/19 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од априла 2013. године до децембра 2015. године појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа, за период од априла 2013. године до децембра 2015. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неисплаћених пензија за период од септембра 1999. године до марта 2013. године исплати појединачне месечне износе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 140.740,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Допунском пресудом Првог основног суда у Београду П 844/19 од 24.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу за период од јануара до децембра 2006. године исплати појединачне износе, са

законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке, док је, ставом другим изреке одбијен тужбени захтев за потраживање веће од досуђеног.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7889/19 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртм и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је допунска првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му за период од јануара до децембра 2016. године исплати појединачне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између зараде на коју је тужилац имао право у утуженом периоду. О овом праву тужиоца судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 13.05.2016. године. Побијана другостепена пресуда донета је 03.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бождар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић